

C.

A MUSNAI REFORMÁTUSOK ÉS UNITÁRIUSOK VERSENGÉSE TÖRTÉNETÉHEZ. 9)

1647. november 23.

Georgius Rákóczy junior Dei gratia Princeps etc.

Generose fidelis nobis dilecte Salutem et gratiam nostram.

Az székely musnaiaknak minemű contractusok volt templom-építése felől elhittük kegyelmednek is lehet értésére, kit az unitaria religión lévők az magok részéről nem praestálván, az más fél az mi kegyelmes urunkot ő nagyságát megtalálta. kívánván az contractus violatiójának exequentióját; kiről ő nagysága nekünk paroncsolt, hogy bizonyos személyeket rendelnénk annak az dolognak eligazítására; kire képest kegyelmedet is Rédai János, Dániel Ferencz, Kálnoki István és segesvári substitutus polgármester hiveinkkel együtt ad diem 15 proximi affuturi mensis decembris rendeltük annak végben vitelire; azért kegyelmed a megirt napon együtt lévén több megnevezett hiveinkkel Székely Musnán a contractus dolgát Isten és az közönséges igazságnak kívánsága szerént igazétsa el kegyelmedet. Cui de coetero gratia propensi man. Datum in curia Nostra Nagyfalu die 23. Novembris Anno Domini 1647.

Georgius Rákóczy. m. p. a.

Külczim: Generoso Georgio Lazar de Gyalakuta etc. Fidelis nobis dilecto.

(Eredetije a gróf Lázár-család megyesfalvi levéltárában.)

Közli SZILÁGYI SÁNDOR.

9) Az idevonatkozólag megjelent többi adatokat lásd Ker. Magvető XIX. köt. 94-97. l. Szerk.

XIII. ZSOLTÁR.

Meddig felejtesz mindenestől,
Meddig felejtesz engemet?!
Uram! arczodnak áldott sugarát
Meglátnom már nem engeded?
Lelkem gyötrelmét, szívkeservem,
Hát napról-napra hordozom?
En ellenségim diadalmát
Magasztalod bukásomon?

Nézz rám Uram! Hallgass meg engem!
Világosítsd meg szemeim;
Ne hagyj lehunyni még halálra:
Ne hagyj örülni ellenim . . .
Háborgatóim, oh, ne engedj,
Hogy diadalmat üljenek . . .
Ne mondhassák elbizakodva
„Győztünk, legyőztünk tégedet!”

Jóvoltodban van bizodalمام,
Szivem te benned vigadoz.
Uram! elcsüggedt gyermeknek:
Te megmutatod vigaszod . . .
Megpenditem a hárfa hurját,
Ajkam ihletve felnyitom,
S az Ur jóvoltát és kegyelmét
Új énekkel magasztalom!

RÉDIGER GÉZA.

AZ UNITÁRIUSOK TEMPLOMÁBAN.

E templomot jól ismerem.
Husz év előtt itt zsenge korban
Gyakorta csengett ajkimon:
„Te benned bizunk” — s mosolyogtam.

Oszloptalan boltivőről itt
Elgondolám: „Mi tartja?” „Furcsa.”
„Ha most bedül.” S nem gondolék
A mérhetetlen kék azurra.

Atyám! te láttad szivemet.
Megtört alak, eltelve hittel,
Husz év után jövök megint
Te benned bizni könnyeimmel.

Kolozsvár, 1886. jan. 17.

JÉKEI ALADÁR.